

боево оживление. Царьтъ намѣрявалъ скоро да напусне Бѣла, защото при такива условия продължителното му прѣстояване тукъ, се отразяваше твърдѣ неблагоприятно върху здравето му.

Деньтъ 1 августъ бѣ послѣдниятъ отъ прѣбиванieto на Царя въ Бѣла. Мѣстнитѣ жители прѣдвиждаха злочестини съ отпътуването на Царя, затова тѣ скришомъ се готвили да бѣгатъ отъвѣдъ Дунава; тѣ очакваха своята гибель, прѣдполагайки, че слѣдъ Царя ще си отпътуватъ и рускитѣ войски, слѣдъ които ще се завърнатъ турцитѣ и ще почнатъ отмъщението си заради братското гостопримство, оказано на неприятеля имъ и, че Бѣла, слѣдователно, ще се прѣобърне на купища отъ пепелъ и камъне. Такава е била прѣдставляваната переспектива на бѣленчани за тѣхната участъ. Слѣдъ заминаването на Царя, чието прѣбивание въ Бѣла трѣбва да се счита за дѣйствителенъ подвигъ на дълготърпение, главната квартира напомнюваше единъ мѣнастиръ за отшелници, негли и центъръ на воюваща армия; Царьтъ се рѣши да отпътува въ село Горня-Студена, заедно съ своята свита, главно по настояването на Лейбъ-медика Боткина, който намираще климата на Бѣла не здравъ и способствуващъ за развитието на треската, отъ която Царьтъ вече начеваше да страда. На 2 августъ Царьтъ пристигна въ село Горня-Студена съ своята свита; въ тоя день той мина 15 километра отъ Бѣла на конь.

Сега кжщата на Мехмедъ-бей Комитетътъ „Царь-Освободителъ“ е обърналъ на кжща-музей „Александръ III,“ който, въ битността си Прѣстонослѣдникъ прѣзъ 1877 година, е взелъ непосредствено участие въ освободителната война и подъ неговото начало е дѣйствувалъ русенскиятъ войсковъ отрядъ. Тая